FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBER

föredraget den 6 mars 2001 [1]

1. Kommissionen har i sin talan kritiserat italienska bestämmelser, med stöd av vilka det tas ut högre flygplatsavgifter för flygningar inom gemenskapen än för inrikesflygningar.

2. I artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen [2], föreskrivs att "... de berörda medlemsstaterna [skall] tillåta EG-flygtrafikföretag att utöva trafikrättigheter på flyglinjer inom gemenskapen". Gemenskapslagstiftaren förklarade vid antagandet av denna förordning att bestämmelserna om frihet att tillhandahålla tjänster var tillämpliga på lufttransporter. [3]

3. Det följer av domstolens rättspraxis att det föreligger en begränsning av principen om friheten att tillhandahålla tjänster när den omtvistade åtgärden innebär att det blir dyrare att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster än att tillhandahålla jämförbara inhemska tjänster. [4] Enligt artikel 3 i ministerdekretet (Decreto ministeriale) av den 13 augusti 1998 om genomförande av lag nr 537 av den 24 december 1993, i dess lydelse enligt lag nr 662 av den 23 december 1996, skall flygplatsavgift (diritti di imbarco) tas ut med 15 000 ITL per passagerare för flygningar inom gemenskapen och med 7 000 ITL per passagerare för inrikesflygningar.

4. Republiken Italien har inte bestritt att den har överträtt artikel 3 i förordning nr 2408/92 jämförd med artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse). Republiken Italien har emellertid angett att en lagändring håller på att beredas, som innebär att skillnaden mellan flygningar inom gemenskapen och inrikesflygningar tas bort med avseende på uttag av avgiften.

5. Det följer av fast rättspraxis att det förhållandet att fördragsbrottet eventuellt

1 — Originalspråk: tyska.

2 — EGT L 240, s. 8; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 123.

3 — Dom av den 18 januari 2001 i mål C-361/98, Italien mot kommissionen (REG 2001, s. I-385), punkt 32. Generaladvokaten Albers förslag till avgörande i mål C-70/99, kommissionen mot Portugal (REG 2001, s. I-4845, I-4847), punkt 31 och följande punkter.

4 — Dom av den 4 december 1986 i mål 205/84, kommissionen mot Tyskland (REG 1986, s. 3755; svensk specialutgåva, volym 8, s. 741) punkt 28.

upphör efter det att kommissionen har väckt talan saknar betydelse för bedömningen av huruvida denna skall bifallas eller inte. Föremålet för talan har fastställts genom kommissionens motiverade yttrande av den 14 december 1998. Även om det fördragsbrott som påtalas däri har upphört efter utgången av den tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 169 andra stycket i EG-fördraget (nu artikel 228 andra stycket EG), finns det fortfarande ett intresse av att målet avgörs i syfte att fastställa grunden för det ansvar som en medlemsstat, på grund av fördragsbrottet, kan ha gentemot andra medlemsstater, gemenskapen eller enskilda. [5] Kommissionens talan skall följaktligen bifallas.

6. Kommissionen har yrkat att Republiken Italien skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

5 — Dom av den 9 november 1999 i mål C-365/97, kommissionen mot Italien (REG 1999, s. I-7773), punkt 45, och av den 30 maj 1991 i mål C-361/88, kommissionen mot Tyskland (REG 1991, s. I-2567), punkt 31.

Förslag till avgörande

7. Med hänsyn till det som anförts ovan föreslår jag att domstolen skall besluta följande:

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse) och artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen, genom att bibehålla artikel 3 i ministerdekretet (Decreto ministeriale) av den 13 augusti 1998 om genomförande av lag nr 537 av den 24 december 1993, i dess lydelse enligt lag nr 662 av den 23 december 1996, i vilken bestämmelse det görs åtskillnad mellan de flygplatsavgifter som tas ut för inrikesflygningar och dem som tas ut för flygningar från Italien till en annan medlemsstat.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.